

toceai din cauza proximității ei, ne pare ca noliștina naturii în pragul primăverii. E o tensiune care n'are cum mai dura. Dacă încercările s'au fructificat, el greșelile măi divine, cereasca urgie se "îmblânzește" înad prin pocăință, cum ne asigură Vocea Scripturii. După știința noastră, popoarele robite și-au împlinit "stagiul" de pocăință. Iar Neamul Românesc, după crunta epășie a greșelilor altora, iese chiar mai întărit ca înainte. Științele exacte ale lui Moța și Marin îi sunt, cum spune Radu Gyr, temelii vajnice, stânci tenacite cu veac. Centrul putreziciunii sufletești e azi în altă parte... O renaștere spirituală în Apus e azi imperativă, dacă nu vrea să-și facă și el stagiul de "sânge și sudori". Iar calea învierii, a întocmirii unei orânduirii măi bune, au arătat-o legionarii noștri, acești luminați precursori ai lumii noi: în slujba Creatorului, cu orice preț! Încă nu-i sigur că Occidentul a înțeles sensul acestei căi. Dar poate ar fi și excesivă s'la Cerului, de l-ar purta direct în "viscolul de soare" al binecuvântatei primăveri, fără firescul purgătoriu al rigurilor unei prea meritate ierni. Prin care noi trecut-am, fără atăta vînd...

IOAN VODĂ CEL CUMPLIT. Istoria mea a conservat propriile cuvinte ale lui Ioan Vodă către Obșteasca Adunare a țării: "Dragii mei boeri, și voi, iubitoarele mele slugi! Oraul de astăzi intruce toate grolele de mai înainte. Idoncia furcilor cere un haraciu îndoit. De-l vom da cu nu va zăbovi a ne storce și mai mult, până ce ne va stinge cu totul, aici această o vrea păgânul. De nu vom da, ne așteaptă război, stricarea țării, foc și satie. Cugeți și alageți. Supunându-ne orbește vrăjmașului nostru, vom pieri desigur, și vom pieri ca mișoi; sculându-ne asupra-i, chiar de nu vom izbui pentru păcatele noastre, tot îned vom avea mângăierea de a pieri bărbătește, noi, femeile noastre, copiii... cu toți! Voi știți că haraciul nu-l plătesc eu, ci voi și ai voștri. Fufin dacă mi-ar păsa, de nu m'ar dura inima pentru țară. Mi-e milă de voi, și pentru voi îmi voi pune capul meu... Să chemăm pe Dumnezeu într'ajutor, ca să plece pe vrăjmașii noștri sub picioarele noastre. Să trăim slobozi, ori să ne piară pân'și urma noastră! Fiți cu mine, și cu noi va fi izbândă!"

Ioan Vodă știa că cine vorbește. Născuți cu tradițiuni eroice în piept și pe buze, entuziasmați prin tonul, prin cuvintele principelui, înțepați prin iluziunea unui viitor glorios, Moldovenii strigară cu glasuri mari - scrie cronică țării: "Vom pieri toți lângă Maria Ta! Toți vom piecă-ri!" Fu adusă Sfânta Evanghelie. "Nu cer să-mi jurăți mie - bună! Ioan Vodă nu mie, ci jurăți unul altuia". A jură unul altuia se zicea a se face "frăți de cruce"; cei legați prin un asemenea jurământ deveneau nedepărtați la viață și la moarte. Toți jurară. Jurară că, dacă vreunul din ei își va violenți credința, atunci să-l bată pământul, focul, apa, vâzduhul, pânca, vinul, sabia, Dumnezeu și Maica Domnului: așa era jurământul ostașului român!

CÂNTECE DIN OLTENIA

B.P. Hasdeu (1865)

Amărit e omul Doamne
Când se culcă și nu doarme
Și mănâncă fără foame
Amărit mai sunt și eu
Știe numai Dumnezeu
Plânge iniioara n' mine
Cum copilul de trei zile
Copilul plânge și tace
Iniioara n'am ce-i face.
Taci inimă, rabdă tare,
Nu-mi tot spune că te doare.
Piatra piatră de te doare
Ce stă jumătate n' apă
La o vreme și ea crăpă
Te vezi inima ce-ți rabdă.

Fosie verde de-o mălură
Veni cucu-n bădătură
Și s'apeze pe-o butură
Și zise vreo trei din gură

Să mă las de curătură
Să m'apuc de furătură
Văzu frunza căt paraua
Și lăstarul ca undrea
Ștersăi pușca și vergeaua
Și mi-apucași poteca
Unde cântă turturea
Poteca de pe culme
Potecă de alune
Că se vede nu mai spune.

Și iar verde foi de tei,
Voi, voi, voi, copii mei,
V'am făcut și v'am crescut
Cum Dumnezeu a știut
Din puțin am făcut mult
Și la altul n'am cerut.
A venit vremea de-apoi
Să vedeți și voi de noi
Cum am văzut noi de voi.

CRONICA PESIMISTULUI

- HRUSCIOV ȘI ROOSEVELT. La împlinirea a 80 de ani dela nașterea lui Roșiat cu "Pensant bărbat de stat, realist" Mesajul exprima speranța că noul babil, fiindcă mai e o jumătate de Europă de uralele lui Roosevelt. Asta, prin elecția din India, ministrul la Apărare și delegat la ONU, Krishna tot mai numeroși, că e un fil-comunist, la care, chipurile să-l apere, nu o mai comunist de cât a fost, la timpul său, Roosevelt. În realitate, nici comunistul: adică de ceva mult mai grav.

- STUPIDITATE OCCIDENTALĂ. Progresele comuniste nu se datoracă deloc utoresc, mult mai simplu, imbecilități și complicităților occidentale. Un mea și sindicatelor, s'au răscolit de curând contra guvernul castrist, decât nu chiar comunist, al lui Cheddi Jagan. Solicitarea de căpetenia dela Georgetown, care se vedea pierdută, Anglia, trime trupe să salveze regiul anti-occidental al Guianei, în speranța unei gratitudinii. Odată salvată, Jagan a reluat atacurile contra Americii și Marii Britanii și se va alia cu Rușii. Alt caz: spionul englez Alan Wynn May, după 7 ani de temniță pentru vina de a fi vândut Rusiei importante secrete atomice, a fost liberat înainte de a-și fi ispășit pedepșa, și acum predă fizica nucleară la Universitatea din Accra (Ghana), unde menține contacte cu agenți sovietici. În fine: Marea Britanie - tot Marea Britanie, țara genului politic - a decis să vândă Chinei comuniste un număr de avioane "Viscount", care pot fi ușor transformate în avioane militare. Faptul că Americanii nu protestat, amănând că nu vor furniza piese de schimb pentru ele, n'a turburat flagma engleză. Dar, "flegmă" se fie, sau altceva? De altă parte, înșuș ministrul apărării Statelor Unite, Macnamara, a autorizat, pe de mult, vânzarea în Rusia a motoarelor de avionie de tip V-8, pe motiv că, de nu le cumpără în America, Cremlinul tot le-ar fi procurat în altă parte. Iar afacurile sunt afaceri. Înainte de a fi ministru, Macnamara era director la Ford!

- PORCII REFERIȘTI. Nu e vorba de tovarășii dela conducerea coloniei repariate, cum vă veți fi grăbit să credeți. Ci de niște porci autentici, despre cari a vorbit, dela radio București, la 26 ianuarie, inginerul Macarov, de rus dotat pentru supravegherea vitelor, în două și în patru picioare, de la sovhozul din Puchenii Mari. Porcii din acea gospodărie agricolă n'au n'au spune ciolovocul - sunt scoși la plimbare încă din primele zile după fătare, sunt bine alimentați, unșori chiar cu lapte de vacă, iar dimineața, de la 9 și jumătate la 11 și jumătate, sunt lăsați să se odihnească: nicu! îngrijitor nu are voie să intre în crescătorie, ca să nu le turture somnul. Cineva tot trăstește bine în Repere, slavă Domnului!

- PANTANA LUI IYIC. La 10 ianuarie, Opera, de Stat din Cluj a prezentat în premieră opera "Pântana cu bucluc" a compozitorului român Max Bizikovic. Geniul poporului nostru a avut astfel ocazia să se manifeste încă odată. În schimb, dela New York, aflăm cu durere că s'a stins, la 80 de ani, cundă, în scriitor și jurnalist, iarși român, Konrad Bercovici, emigrat în Statele Unite prin 1904, când - spun agențiile - în România începuseră pogromuri antiebraice. Autor a vreo 40 de cărți, scris, între altele, o "Istorie a pigniorilor" și o biografie a regelui Carol-Lupescu. Cum se vede, există la Konrad Bercovici o unitate de interes.

- MAI BUN CA NOI. Nu știu dacă faptul poate să ne dea multă satisfacție. Dar dintr-o statistică americană recentă rezultă că cei 300 de mii de răzări fugali din Cuba - Batista trebuie că are, totuși, ceva mai bun decât Fidel Castro, dacă numărul fugarilor nu era nici a sute până pe timpul cuceririi lui Castro, dacă numărul împășișii în exact 102 grupuri politice, care nu se înfeliu fascist - sunt împășișii în exact 102 grupuri politice de acum un an? Și de leg între ele. Să ne mai miră de această abacurică de acum un an? Și de progresele constante ale comunistilor, când adversarii acestora, în loc să facă front unic, compact, și risipească forțele în zadar?

- NU RĂZBOI DE ELIBERARE, CI ALEGERI LIBERE. Când discutăm cu un occidental, al expunem situația tragică a țării noastre, interlocurul obișnuiește tal, să replică: "Dar trebuie să înțelegi că nu se poate face astăzi un război de eliberare, care ar duce la simținderea întregii umanități". Răspuns: "Noi nu cerem război de eliberare, vrea pur și simplu alegeri libere, sub control internațional, adică ceea ce astăzi li se acordă și celor mai înșoate triburi africane". Așa, nu derânjăm pacifismul comed al Apuseanului, îngră-șat grație rezistenței înșingate a popoarelor de peste cortina. Facem și

44 Familia dr. Alexandru Iancu din Modena (Italia), a avut, la 11 Octombrie 1961, bucuria primei ocazie din flăcău voinic, pe nume Ioan. Felicitări!

44 In țară s'a stins din viață, în Decembrie, prof. Ion Pop-Cămpănu, fost director al liceului "Sf. Vasile" din Blaj. La 21 ianuarie s'a slujit, la biserica unită din Paris, un parastas, organizat de fiul său Grigore și de Misiunea Română Catolică în Franța. Indurătorii familiei, condoleanțe!

44 Asociația Românilor din Germania a sărbătorit Sămbătă seara, 27 ianuarie, la Köln (Maison Selge), Unirea Principatelor. După Te Deum, oficiat de pr. Vasilescu, și discursul gen. Ion Gheorghe, corale "Carmen" din Paris, dirijată de Gr. Iosub, a executat un program de colinde și cântece populare, iar echipa de dans mai multe jocuri. Participanți, ca la 300 de persoane. Corul a dat răspunsurile și la slujba de a doua zi. Cu organizarea s'au ocupat, bine, av. Georgehe Aciriv și Măcarie Avram.

44 O misiune arheologică italiană a descoperit de curând, la Cezarea, în Josul unui pedestal, urmele unei inscripții în latinește, unde se pot citi lămurit numele împăratului Tiberiu și al lui Pontiu Pilat. (Le Terre Retrouvée, Paris, 1 Iulie 1961).

44 La Galeria S. Vidal din Veneția au avut o reușită expoziție, între 9-20 Septembrie, pictorii Eugenia Frates Caragata și Eugen Drăgulescu.

o faptă bună. Fiindcă aluzia la război, în clima de pacifism, intră adins creată, ar putea turbura digestia lui John Bull, a unchiului Sam, a lui Signor Rossi, a lui Monsiur Dupont.

- FABULA DE ACTUALITATE. Ziarele italiene anunță că un emigrant în Australia, ERNESTO SEGATO, devenise mut de vreo două luni de zile, pe neașteptate. Nicio îngrijire medicală nu izbutise să-l vindece. Până ce familia și-a hotărât să-l repatrizeze. Sosit acasă, omul nostru, în vârstă de 39 de ani, a re-obținut uzul limbii, și acum vorbește de nu-i mai tace gura. Căci dintre compatrioții noștri, amușiiți de ani de zile în exil, își vor aduce aminte că știu (și sint) românește la întoarcerea în țară, când vor avea de pretins însărcinări, medalii, sinecure pentru "lupta" din exil!

Dragoș MĂGUREANU

QUATTUOR de Gh. Delavran

Cresc singurătăți haine
Peste viața mea hoinară,
Visurile pelegrine
Tot mai greu pornesc să doară!

Cat în van copilăria
Care zace moartă'n mine,
Să-mi ucidă bucuria
Cresc singurătăți haine!

Un străin prin lung de zare,
Eu colind fără de țară,
Cu dureri copleșitoare
Peste viața mea hoinară.

Cine poate să-mi învie
Năzuința moartă, cine?
Cine-mi strânge'n poezie
Visurile pelegrine?

Peste primăveri ucise
Cântă moartea din gitară,
Versurile mele scrise
Tot mai greu pornesc să doară!

Tot mai greu pornesc să doară
Visurile pelegrine,
Peste viața mea hoinară
Cresc singurătăți haine!

&& "Steaua Roșie" sovietică din 24 Dec. 1961 a reabilitat pe generalul Ieronim Ușarevici, apurată în 1937, slăvind-l pentru a fi dat "pilda unei victii petrecute în serviciul revoluției și al construirii comunismului". Dacă întremătoarea veste a aflat-o generalul la domiciliu, în vreo mină, închisoare, sau pe lumea cenzurată, nu ni se spune. Se vede că nu era nevoie: căci, mai mult decât reabilitarea lui, pe genialul de serviciu îl interesau reabilitarea partidului însuși, excesiv de amabil în toate crimele de-functului Stalin... (L'Aurore)

&& La 25 Februarie s'a intrunit la Institutul Pontifical Oriental (Roma), secția italiană a Soc. Academice Române. S'a discutat problema viitorului congres și a publicării Institutului. Au fost prezenți mons. Bărlan, prof. Bruno Manzoni, Camilucci, pr. Matteo, Yvonne Menchinelli, Beratti, Mircea Popescu, pr. Bonaventura Moraru, N. Iliescu, Valimărescu.

- La Paris a avut loc, la 30 Dec., cununia av. Radu Săvulescu cu o tânără australiană, din a cărei patrie veniseră "în vacanță" Muna, dna și dr. Metia-nu. Felicitări au primit, la șampanie, dela toată asistența, - inclusiv dela girocra "Vetrei"...

- Citim într-o gazetă franceză că "le prince Marc de Roumanie" (născut cândva de defuncta regină Elisabeta a Greciei, ca să-i mai aline singurătatea), care, sub pseudonimul "Favart", se mai ocupă, cum e la modă, și cu pictura, își va scrie, cum iarăș e la modă, "memoriile". Surd de povestit, are && interesant, însă, mai ales pentru amatorii de senzații, va fi numai dacă va fi total sincer; dar, în acest caz, nu credem că faima fostei noastre familii domitoare are mult de câștigat...

&& La Vatican a fost primit pentru prezentarea scrisorilor de acreditare, chiar a doua zi după asasinarea, la Havana, a liderului tineretului ca-tolic din Cuba, noul ambasador al Sovieticii lui Castro. Se leagă, unele zia-re italiene, de "politicatena" actualii; dar, se știe, isus a poruncit să iubim pe vrășmașii noștri...

&& P.S. Vealea Cristea a slujit la 11 Februarie, cu un sobor de proci, la S. Maria Maggiore, o liturghie românească pentru "biserica tăcerii".

- Uniunea latină a organizat la 3 Febr., la Institutul portughez (Roma), o conferință pe tema "Aportul națiunilor iberice și galice la formarea lui latine". Au vorbit 3 profesori: portughez, spaniol, italian. Dintre ro-mâni au participat mons. Păvălașcu și prof. N. Iliescu.

&& După ce afirma, în "Glasul" mincinos, că "Venezuela și Iranul conti-nuă să nu dispună de producția lor de petrol, care este și acum în mâinile trusturilor streine", tovarășa Gabriela Dolgu spune că "singura dintre mi-cile părți deținătoare de petrol care a reușit să ramodzițe această situa-ție dezavantajoasă este România: care, "apucând pe calea socialismului", cum zice tovarășa, - "exportă", ca să zicem așa, totul în Rusia. Chiar și pînă dela gura coștilor!

CALENDAR NAȚIONAL

12 Ian. 1801: Se naște, în Elveția, J.A. Vaillant. Vine în Muntenia în 1829; în 1831 e director la "Sf. Sava", de unde, fiind prea bun român, e scos de un dicționar franco-român (1839). La Roumanie (3 Vol.) Moare la 1 Iunie 1880.

14 Ian. 1777: Se naște la Thorpe-Mall arheologul englez William-Martin-ganges. În Voyage en Grece, 1814, scria: "Aromânii excelează în montarea pistolului și în puștilor după gustul albanez, în a face apa zisele filigene sau cești de cafea în argint sau a buda costume albaneze". + la 6.11.1860.

16 Ian. 1894: Se naște la Văleni-Gorj "feciora dela Jiu": Ec. Toderoiu.

17 Ian. 1430: Moare luptătorul ardelen Teodor Mihail. N. 15.3.1855, Prieolop.

28 Ian. 1898: Se naște, la București, scriitorul "francez" Marta Bibescu.

30 Ian. 1845: Guvernele din București și Iași decid ca mărfurile ce trec dintr'un principat în altul - exceptând sare, care era monopol - să nu mai plătească vamă, iar pentru export să se întocmească un tarif vamal comun. Hotărîrea, votată de ambele Adunări, s'a pus în aplicare la 1 Ian. 1848.

1 Febr. 1860: Se naște romanistul neam Gustav Weigand. A făcut studii lingvistice în Macedonia, Albania, Grecia. La Lipsa a întemeiat Institutul pentru limba română. Moare la 9 Iulie 1930.

2 Febr. 1882: Moare gen. Gheorghe Pomur, ardelen, refugiat după revoluția din 1848 în Statele Unite, unde, la 1861, la parte la războiul de secesiune. E trimis apoi, până în 1878, consul general al Americii în Petersburg.

3 Febr. 1807: Moare "răsvătitul" ture Pașvan-Oglu (Pașvante).

4 Febr. 1827: Moare, la Viena, Alexandru Ipsilanti, șeful eteriei.

4 Febr. 1899: Moare, la Iași, scriitorul basarabean Alecu Russo. Se născu-se la 17 Martie 1819 "într'un sat de pe valea Băcului" (jud. Lăpușna).

5 Febr. 1856: Se naște, în București, Ioan I.V. Socec, librar și editor. To-tal său, Ioan V. Socec, se născuse la Săcele-Brașov.

7 Febr. 1777: Se naște Dinicu Golescu, Moare de ciumă la 5 Oct. 1830.

8 Febr. 1936: Moare, la Paris, Jacques Badville, istoric și scriitor. De noi s'a ocupat în La Russie et la Barrière de l'Est (Paris, 1937).

10 Febr. 1931: S'a stins, într'un spital din Fiume, dr. Tosi Belulovici, istro-român, autor de studii istro-române. Studia la Viena, Padova, Budapesta.

11 Febr. 1885: Se naște, la Gudalbi-Corului, Emil Panaitescu, arheolog.

11 Febr. 1939: Moare, la București, artistul Maria Ciucurescu.

12 Febr. 1847: Moare la Oravița dr. Gheorghe Constantin Roja, născut la 1785 în Bitolia (Macedonia), de unde un unchi al său, negustor, îl adusese la vârsta de 8 ani la faimoșura și-l dase la carte. A publicat Untersuchungen über die Romanien in Macedonien. Cercetări despre Românii de dincolo de Du-na, Măceștia și Golești (citirii) românești cu litere latinești.

12 Febr. 1862: Se naște, la Golești-Măceș, Al. Davila. Moare la 20.X.1929.

12 Febr. 1884: Moare, în Capitală, gen. Christian Tell, născut la Brașov (1807). Exilat de Ruși după revoluția dela 1848, trăise 8 ani în Turcia.

12 Febr. 1900: Se naște, la Bitolia (Macedonia), dansatoarea Florica Capenli.

14 Febr. 1828: Se naște, în Franța, scriitorul Edmond About. A publicat Question roumaine și, în "De Pontoise à Stamboul", are un capitol En Rouma-nie. Moare la Paris, 16 Ian. 1885.

17 Febr. 1961: Moare, la Louvain (Belgia), prof. Sever Pop.

18 Febr. 1961: Moare, la Freiburg (Germania), contele George Stamati, basara-bean după tată, nobil german după mamă, născut în Estonia. A publicat studii despre Basarabia. Cu el dispăre ultimul vârstar al iluștrii familii.

19 Febr. 1865: Se naște, la Rădăria (Banat), Ioan Sărbu, proot și istoric.

A publicat, în germană, un studiu despre Matei Basarab. Din lucrarea despre Mihai Viteazu au apărut 2 volume (1904 și 1907). Moare la 15 Mai 1922.

19 Febr. 1874: Se naște, fiu de răz, în Balta Doamnei (Frahova), Ștefan Popescu, directorul ziarului ardelen, de origine ma-

21 Febr. 1802: Se naște la Oradea naționalist ardelen, de origine ma-cedoneană, Emanuil Gojdu, mecenat al culturii românești. + 22.1.1870, Budap.

22 Febr. 1773: Se naște, la Hamburg, Christine Reinhard-Reinhardt, soția u-nui diplomat francez. Vinând în Moldova, și-a scris memoriile: Une femme de-diplomate (Lettres de Madame Reinhard à sa mère (1798-1815). Mission de Mo-dova. de Paris à Iassy. Moare la 20 Febr. 1815.

25 Febr. 1910: Moare, la Viena, Karl Lueger, fost primar al orașului, șef al partidului social-cristin, mare prieten al Românilor ardeleni, n. 24.X.1844.

&& De aniversarea unirii Transilvaniei și Bucovinei, posturile de radio din Argentina au vorbit despre dreptatea și entuziasmul acelor clipe - și de nenorocirea în care se abat azi Basarabia și Bucovina, cum și întreaga

România ocupată de hoardele "liberatoare".

B-Stațiile Unite, Timpuș se scurgeau de ani - și noi tot departe de mlaștile dragi. Ce n'ia, da să mi găsească pe 20 de ani în urmă, când mă aflam voluntar în războiul nostru sfânt - timpuri de glorie și curaj românece! Am văzut recent, aici, pe bădă Ilie Găneșă, aș fost clipe mari pentru mine, ce-mi vor rămâne amintiri pentru toată viața. Îmi priveam, și nu-mi venea să cred că am în fața pe unul din cei Cinci cari acum 34 de ani au pus bazele aceluia ce va rămâne pentru Neamul Românesc: "Mășcarea Legionară". Să ne unim, ca să putem cu toții împredă așidui din nou pe culmile cedee viroful și nenorocirea nu distruge - Alături, 5 dolari, dar "Vetruie" de sărbători. -

DIALOG de Vasile Posteuca

Mă prinde-adesea dorul greu, de-acasă
Și cum mă sbat prin zile ca'ntr'o baltă,
De-atâtea dor, pământu'ntreg miroasă
A trandafiri și-a lumea ceialaltă.

De nu-i scăpare din durerea humii,
De numai moartea-i drumul regăsirii.
Dă-mi mie, Doamne, toată noaptea lunii
Și dă-mi odată raiul omenirii.
Mi-i dor de Tine și de 'ntregul firii

Pe când liftele bine văzute și gras plătite își storceau balele, căzându-se să aducă oaseniile regimului de teroare din rădărit, un surlet tare sejid, câteva cuvinte, la adresa Occidentului, ca să stie lumea toată că, pentru poporul român, "viața nu-i decât durere".

care a fost judecat în același proces. Într-o întâlnire odată un părinț cu o amănată a
"Oică -apune povestea- s'au întâlnit ficeare. Găsea fii etale alul amănatul al
inceput să-l laude frumusețea ficeare. Găsea fii etale alul amănatul al
pencior, la care pămul opunea varietatea superbă a coloritului cozi. După
o discuție lungă dar fără rezultat, enervat de încapățănarea și îngustimea
o discuție lungă dar fără rezultat, enervat de încapățănarea și îngustimea
găfitei, pămul spune: Dacă se va îni cineva să spună că ești mai frumoasă
ca mine, nu ai-ți dau voie să-ți accip un ochi! Găsea fii etale alul amănatul al
leș ca nu riscă nimic. Și păcar să găsească un judecător. La marginea gir-
lei, într-o groapă, văzură un porc scufundat până la urechi în noroi. Se ap-
propiă și-l întrebă:

Lucia A. Popovici

...nu suntem interesați în diminuarea distrugerii fizice a clasei muncitoare, în lipsa cronică de această însemnătate ca este transformată în sclavie, deoarece prin tot ce această însemnătate și autoritățile ei viol forța nici o voință noastră; cu nu va găsi în autoritățile ei viol forța nici o voință noastră; cu nu va găsi în autoritățile ei viol forța nici o voință noastră; cu nu va găsi în autoritățile ei viol forța nici o voință noastră.

Tovarășul Ilie Crețulescu, "general", îngrăd în "Glasul" minciunilor
incenzabile realizări ale muncii forțate în țara ocupată: combine, siderur-
gice, tractoare, combine, țevi, rulmenți, etc. Nu'r mai lipsi decât ceva aspi-
rine și ace de cusut: articole așa de rare în biata noastră țară...

dat aristocrației prin autoritatea legală a regilor. Prin lipsa, prin învin-
dă și ure pe care toamna le provoacă noi vom miza mulțimea și cu mâini-
le noastre vom mătura pe toți cei ce stau în calea noastră.

Când va suna ora pentru Dumnezeul nostru și al tuturor lumii să fie
înecorici, vor și ascute mâini înseși care vor isgoni tot ce poate fi cu
pedică la realizarea acestui fapt. Cu aur, noi putem cumpăra cele mai reba-
le cutituri, putem finanța toate împărățiile statale, și astfel să fi-
nem stăpâni la discipia noastră. După (di)ja...) banțele principale, schimbă-
rile din întreaga lume, creditele tuturor guvernelor, sunt în mâinile noas-
tre. (Babinul Reichorn) -

Când vom deveni stăpâni ai lumii, vom privi cu indoligență existența
oricărei religii, cu excepția celei a noastre, proclamând un Dumnezeu cu
care destinul nostru e legat cu popor ales. Pentru acest motiv trebuie să
distrugem toate celelalte religii. (Al XIV-lea Protocol) -

Christian Nationalist Crusade (Los Angeles)

SCUT ȘI ARMĂ de George Cosbuc

Domnul sfânt să ne lăbusească
Și-al său Duh cerotitor
Plin de pace să plutească
Feste Țara Românească
Și-al Românilor popor!

Mai fâșii, mai fâșii veste
Ne-ai lovit, dăpăni de voi!
Dar ce-a fost a fost, poveste!
Dragoste de țară este
Și mai tare-acum în noi.

Noi prin vremi ce ne încercară
Altă armă n'am avut
Numai dragoste de țară
Ce strămoșii ne-o lăsară,
Și pe Domnul Sfânt de scut!

Și de cine ne-o fi teamă?
Mult a fost, să vă răbdăm,
Nobilați de voi în seamă -
Astăzi știți voi cum ne cheamă
Dacă nu, să vă 'nvăptăm!

Dar ne-a fost destul atâtea!
Fruntea eus! voi frați ai mei!
Astfel Cerul notărit-a
Să ne 'nalte anărta
Țară, prin puterea ei!

Numai Domnul ne lăbusească
Și-al său Duh cerotitor
Plin de pace să plutească
Feste Țara Românească
Și-al Românilor popor!

ad PARIS. La biserica română a avut loc Duminică 17 Decembrie, cu par-
ticiparea unui episcop rus și a mai multor preoți, un parastas organizat
de refugiați pentru toate victimele regimului comunist, dela instalarea sa
în Rusia și'n țările robite. Răspunsurile au fost date de de corul român,
dirijat de Gr. Iosub; iar predică a rostit-o, în franceză, pr. Boldescu.

- Asoci. Femeilor Române Ortodoxe a organizat Joi, 21 Dec., tradiționalul
pom de Crăciun. Fixat - cîine vîrte de cel- la o oră nepotrivită (5 p.m.), când
toată lumea era la lucru, participarea a fost destul de slabă. Noroc cu
Mihaila Bacu - 3 ani! - care, cu gingașele-i cîoile, a mai ținut un pic mo-
răluț...

- Adevărat serbar de Crăciun a dat-o Sîmbătă seara, 30 Dec., în sala
unei biserici catolice (St Severin), corale "Carmen", Gaude au fost, într'o
savuroasă scenă de familie, "Soții", Mitică Popa și Doina Ioscu, cu "respec-
tivilor" copii: Jojica și Manani Nacu, și Mihaila Bacu, încheșată "case", au
chipat de Frații Mirza care, în vîrsuri mesteugite, a lăsat în răspăr poli-
tica internațională încheșată tot: "Și m'oi duce mai departe - în alte
țări, orase, sate - Că merou am tot mai put sătra - Că Valădănu "Vătră" -
Eu mă duc, acum, fărâșpi - Iar la anul în Cărgă, M! - Să ne vedem sănătoși
- liberi și mai vioași - Mai cu gânduri către cer - Ierui Domnea, Ierui
le"; Mihai și Ion Durand, au venit cu seana; Gr. Iosub cu niște flăcăi, fi-
ind prea mulți, au cântat niște colinde "în curte"; cu plugarul au venit,
în șogorot de buhat, Chiriac și Dan Diaconu - cari mai apoi au adus "în ca-
dă" și capra, în piele de... pleacă din mai jos se distingeau niște... pan-
talon cu dughă, "interpretată" de Corneliu Bolanu.

Fauza a servit surorilor Maria și Ana Văduci la strângerea obolului
pentru acoperirea cheltuielilor, după care, pe seară a sîrbit corul "Carmen",
cu soprane și altiste în costume românești. A cântat: Bura dimineața la
Moz Ajun, O ce veste minunată, Nouă azi ne-a răpărit, Astăzi s'a lăsat Criste-
le, Sus în poarta raiului, Iarăși vin colindători, în orașul Betlem, Cetine-
le-Cetioara, Cetiniță-Cetioara, Dacă magii au plecat, Steaua sus răsară.

- A doua zi, Duminică dimineață, 31 Decembrie, s'a sîrbit un parastas pen-
tră membrii decedați ai soc. "Carmen". După care, la un pahar de vin - stimu-
lat, pe lângă alte bunătați, de niște cămăși preparate de înșu, dirijorul,
s'a roales, prin colismăni - "înauferite", desigur... - vechiul comitet, în
urale de "mulți ani trăiască! Mulți ani trăiască! -

MAJADAMONDA

..In ziua de 14 Ianuarie, dimineața, ni se spune că este o camionetă ca-
rășată din escadru noastră și plec. În mașină vîd pe caporalul nostru, un
șef și bandajul la cap. Ce este? întreb eu. - Moța, Marin, morți! Răspunde
într'un plîns deenădăruit și am plîns cum n'am plîns niciodată în viața
mea. Au început să plîngă toți în mașină.

Am plecat cu inima zdrobită spre Toledo. Șeful spitalei militare, căruia
i-am povestit cele întâmplate, la Morina mea s'a dus cu mașina lui în gu-
profund emoțional când a auzit de moartea lui Moța și Marin. Am trimis a-
tunci trei telegrame în țară, și una generalului Franco, mulțumind moar-
te mult, să am trista misiune de a le anunța moartea, telegramele trimise
sînd că din toate trei trebuie să ajungă vreuna. Au ajuns toate. Pentru o
vremă dispersii. Am fi fost mult mai bucurii să lase telegramele să ajungă. Noi
și e venit o telegramă de la Căpitân, prin care ne anunță că vine și General
ne. Alocu și părintele Dumitrescu. Am simțit un desăchde ușa și apar di Clir-
re, căci văzându-i pe ei am simțit un desăchde pierderea lui Ionel Moța și
re. Atunci am aflat din gura dîiului că din plîns răpărit și tristul căsă-
lor doi sîfini eroi. Veniseră cu o camionetă care venea de pe front și
alți morți. La Grignon trupurile camarazilor noștri nu fost puse în niște
siorie provizorii și cu altă camionetă aduse până în Toledo. Le-au depus
în cripta cimitirului, iar cei trei veniseră să mă vîd pe mine. Aveam în-
fășierarea unor spectre, în special Alexandru Cantacuzino perché era o fan-
tomă venită din alte lumi. Mi-au povestit de noaptea de groază petrecută
de pe front până la Grignon. Într'un camion unde erau vreo 30 morți, înțepa-
napi, cu priviri fixe, au trebuit să călătorească noaptea pe frig, 10 ore. Pi-
cioroale se înclășeră de sînge. În figură hucudătură opetete morților
se loveau de scindări de poduri. Iți trebuiau nervi ca să poți suporta as-
menen călătorie. Ajunși dimineața la Grignon, cu mare greu au putut să scoa-
te pe bășii noștri din înclășterea morților, căci cadavrele înclășeră.

Se pare că în ultimele zile norocul ne-a părădit. Unde mai erau zilele
când treceam prin ploaie de gloanțe ca și cum ai fi mers la cine știe ce
petrecere. Cădeau în drăpăci și în stînga. Grupul nostru rămasese merou în-
treg, înclășteră spaniolii, superstițioși, cu multă credință că avea puteri supra-
naturale. Se uitau la noi cu respect, dar și cu invidie. Și sîrșiri nu știu
că Arhanghail Mihail ne plăcea. Și tot așa voia lui au căsă Moța și Marin
într'o după mîiază nouăscă, la Majadamonda.

Di Clime, cu voca lui caldă și îndurată, ni-a povestit cum s'a petrecu-
to tragedii: - După ce ai plecat tu, noi am sîrbit în căsăta care i se
aduse companiei noastre de cantonament. Șomul nu ne-o tîmăit, căci, oricît
de obosiți erăm, acestul bombardamentului și al luptei nu ne lăsa să dor-
mim. A doua zi, dimineața, compania noastră trebuia să facă o învaluire de
clime. Am lăsat pozitie în șantul unei posesale. Apoi ni s'a dat ordin să în-
trăm pozitia. Am început să lărgim șantul și să mîrșim talușul. Moța și Marin
au adus cămăși dintr'o stivă și și-au făcut o mică fortăreață în fața
Potea prezăpănuș ceva. Spre seară am fost duși în alte truse. A fost un
frig înecător. Aproape toată noaptea am lucrat să intrăm trusele. Lui
Ionel Moța și lui Marin le-a căsă o porțiune foarte rău. Trusele erau pu-
tini adînci și plîmăntul se săpa tare anevoios. Șiroade de sudoare au curs pe
frunte și au sîrșit. O mîncă înclășteră în bătaia înclășterii. La lucru s'a înclăș-
trit și pe noi sîrșit. Sudoarea deșise și prin voston, apoi a căsă ore de senti-
pe și s'a înclășteră unul lângă altul, să se înclășteră. Apoi 3 ore de senti-
pe, în care timp nu ai voie să te miști.

Spre zău înclășteră a început un bombardament vijelios de toate cali-
brele asupra trupelor noastre. Apoi încetău au înclășteră s'a un potol. Pe la
orele 12 iar s'a pormit cu marte pe care am aruncat în aer. Morți, grenade, rî-
mă putea și de este, trusele noastre răsuși: am mîrșat 7. Pe lângă
moarte, deodată, la orizont, apar turele și tancurile să versă foc. Turele
bombardamentului artileriei cu mitralierele versă puhoi de gloanțe. În spa-
tior cu tragea rapidă seceră mitralierele duse. Încetău și noi a înclășteră în ei. Pe
le lor înclășteră vine în funcție. Artileria noastră răspunde celei inamici.
Muriile artilerie intră în funcție. Poartă se vede un șus de mare călărie de vi-

Răspândirea covântului condă în senatul lui nou mai dovedea ceva. Motive de "a face covânt" erau și în trecut, dar, din cauza dezorganizării și anarhiei care dominau sub regimul burghez, cei exploatați nu stăteau la rând, ci se împușcau, iar exploatarea nu stătea nici ei la rând, ci întrau pe ușa din dos, unde erau sorșii imediat. Ordinea astfel introdusă, fără privilegiu de clasă, este deci o urmare a luptei clasei muncitoare...

A Gerald L.K. Smith, Crima secolului, în "The Cross and the Flag", Dec. 60: Infirmitatea Statului Israel este un compus de crimă, ipocrizie și înșelăciune. Orice sacru principiu a fost violat. Orice lege și doctrină în legătură cu dreptul de proprietate a fost violată. Era o suprafață de pământ care aparținea unei populații de aproape două milioane de suflete. Dădută, fără niciun Dumezeu în ea, politicienilor controlați de evrei din Anglia, Statele Unite și celelalte națiuni vestice au început să furnizeze arme, muniții și bani unei puternice cliche de sionisti cu înșelăciunea că ei mergeau în Palestina să fure o proprietate de o valoare aproximativă de zece milioane de dolari. Au furat-o. Au vândut proprietăți de case, de pământuri și comercianți, fără nicio compensație și fără vreo legitimă îndreptățire - decât că ei, evreii, voiau să aibă ceea ce arabii posedau de-a. Au exploatat sentimentalismul unui grup de creștini simțitori, amăgiți și rău informați, spunându-le că ei, evreii, erau poporul ales al lui Dumnezeu și că atare aveau dreptul să ia acest pământ în numele celei relei interpretări a Sf. Scripturi.

- Acum e lucru știut în arhivele agențiilor responsabile de investigație că politica trădătoare din interiorul Departamentului de Stat și personalitățile împiedicătoare din jurul președintelui Statelor Unite au fost responsabile de răsturnarea regimului pro-american din Cuba și instalarea comunismului castrist. Vinovatul principal a fost "The New York Times", care a cheltuit mii de dolari și timpul numeroșilor reporteri întărind pe Castro și punând temelii victoriei sale. "The New York Times" posedat și administrat de către familia evrească Sulzberger, a avut întotdeauna ambiția să influențeze și determine politica diplomatică americană, întocmai cum "London Times" influențează politica britanică.

A Neculai Totu, "Încercări de pe front", București, 1940: Intr-o spălmântoasă lăncă tolușă era un monument frumos înălțat în piatră, iar deasupra fusese o statuie de marmură ce înfățișa pe Iesus Hristos în mărime de vreo 8 metri. Acum aceea doborâtă la pământ, distrusă de comuniști. Capul lui Iesus, cioprit de gloanțe de mitralieră, ata jos cu privirea în cer, parca se ruga lui Dumnezeu pentru ca să ierte păcatele oamenilor. Capul statuii avea acum din cauza aschiilor sărite un aspect mai pronunțat de durere, care te impresiona adânc. Ce frământări au putut învolbură atât de tare sufletul spaniolilor înecăți să ajungă la asemenea acte?

Ce contrast de felul cum s'au purtat cu sinagoga! Am văzut-o. Nici măcar un ochi de geam spart! Nici noi nu admitem să distrugem locașul de închinăciune fie al cui ar fi, dar când toate monumentele religioase creștine au fost distruse, iar templul evreesc a rămas intact, ne punem și noi o întrebare. Comuniștii sunt contra religiei, dar contra religiei mozaice nu? Este știut însă că toți sofiile comuniștilor sunt iudai, și atunci se explică intoleranța față de toate celelalte rituri și respectul față de religia mozaică. Cât de fericit și luminos era Iosel (Nofta) când spunea: Vă dați voi seama ce înseamnă să mori pentru Dumnezeu, pentru Iesus? Ce fericire ne-a fost hărăzită nouă!

66 Semnalăm, în câmpul reacțiunilor sănatoase la "pângăritarea cântecului românesc" o demnă intervenție a inimoasei doamne Lucia Bourgeois Popovici către direcția dela Radio Sottens (Elveția): "Permiteți-mi să vă semnalez că emisiunea de Vineri seară, 15 Dec. 1961 (O.U.C.), a făcut o eroare. Programul Sottens a indicat la ora 20.50: Folclor românesc. Mare mi-a fost surprinderea când am auzit un cântec în idii! Nu știu, în adevăr, că un cântec idii se poate chema folclor românesc!... Ce cântă atunci folcloriștii idii? Poate să cânte cântecul idii "Ghidala, ghidala, ghidala dom - Ghidala, ghidala, ghidala dom", dar asta cu siguranță nu-i folclor românesc. Poporul idii nu-i place desigur să auză asemenea erori - și nici Românului adevărat".

67 Prin "Glasul" minciunii, "Comitetul Român pentru Repatriere" dorește tuturor compatrioților de peste hotare ca în anul ce vine să-și vadă realizate viziunile de înnoptare acasă, în patria acasă... Câtă mizerie trebuie să e în țară, dacă până și această tristă sculă sovietică a trebuit să se alăture dorinței umane a robilor din țară, de a-și vedea patria liberată!

68 Societatea Academică Română își va ține al VI-lea congres, între 7-14 Sept. 1962, la Universitatea din Londra. Tema: Angajament și răspundere.

Posle verde bob negru
ascultați pe vânt de acară
plugușor fără de țară,
plugușor fără de țară,
spune inimă cu foc:

La fereastra trosnită,
la poartă prigonită,
nu mai vin călădători
să vestească călători
Soroava ne-au înșepat
Colindul ni-l fusesc
biocul ni-l-au destinat
să ne mîie la pierie
fără vrere, fără știre.
Azi urările străbune
nimenea nu le mai spune.
Toate tac în noaptea efentă
doar durerea mai cuvântă.
În vatra cămălului,
sub umbra destinului,
șueratul spinului,
prieten rătăcitorului,
ajuns rob străinului.

Ziceți-mi fieceori cu foc
cîntecul fără de noroc.
Măine anul se 'noiește
plugușor nu mai pornește
pe la case a ură...
vreme cruntă, viață grea.

Bădița Troian o dus
undeva, pe Mureș sus,
ori în oțele de sare,
ori pe Dunăre spre Mare,
la tăiat de stuf uscat
pentru Acasă-împărat.
Viața-i curge pe dealeste
printre cruci și baionete.
Singur doar cu gândul lui
și sub paza cerului,
noaptea-i cîntă stelele,
ziua pădurelele,
și așa din an în an
trupul badei lui Troian
e sortit morământului
oîdinei pământului
ne'ngropat de nimene
plîns de Sfînta Vinere...
Și-așteptînd, în satul lui
croște barbă fiului.

Îa mai ziceți-mi fiicăi
un blestem pentru călăi
cîi mînași ugor pe seară,
cîi povestea ni-i amară,
lungă este cu durerea
și amară cu și fieră.
Îa mai mînași-măi, hăi-hăi,
bătă-i Domnul pe cei răi.

Armăsarul Graur,
cu geana de aur,
cu frînă de mătăsă,
cît vîră de groasă,
e de mult pe Bîrdan
dus de sluga lui Ivan,
să amulă cu pieptul lui
înima pîmîntului

de Dumitru Bacu
și e-o schimbare grîu curat
pentru hăul împărat.
Și cînd truda se sfîrșește,
vîntul mîre că pornește
lacrimile cerului
și asprina aerului,
cu stîmpană să'ncolțosească
din durerea lărmănească
și să poarte în rodul ei
toată acroba țarinei
blestemul plugurului
pe capul tălherului.

Îa mai ziceți-mi fieceori
cînt de truda și sudorii
și mînași tot mai înec
pentru bist românul bist
cu povestea să-i aline
cele clipe, mai semine,
ce-i răma în arșori,
după truda pîmîntului zori
la poartă cîscolilor
arză-i focul norilor.

Îa lîună, la așteptînd,
cu inima arșă în mîni,
îeș copiii satului
la răscrucea hatului
să privească și să vadă
de a dat pîmîntul roadă,
de a grîul răbărit,
de a bobul aurit,
de-i în spic cu vrăbie,
și în pai cu treagă,
și cum vine veste bună,
ori pe soare, ori pe lună,
ori pe toamnă, ori pe vară,
sub lozină de acară
se pornește iacoditorii,
brigadirii, pînditorii,
și în loc de Plugușor,
la geamul țărînilor,
bat cu pumnul îndărjît
chemînd brațe la trîndit.
Pe așorele furate,
sudușii, pe nămnate,
osteneșc fiicăi și fete
și bătrîni cu sîbă plate.
Copilășii, mamăle,
își așiea palmă
s'împlănoacă bob cu bob
bîmă datorat de rob.

Îar cei doispereze boi
trag pe brînci din foi în foi,
cără piatră colpurată
să cîlărească cale lată
cale nouă de grănit
ce mînaș spre răbărit
sădăscă România
robii răi străinului.

De mult cărele carele
spicetele cu așorele,
dar nici urmă în șambar,
să în pod; căci un pîndar,
pripoiță de arie
cu poartă de carie,
tot adună și ascote
boabe grele, mămărate,

...pentru un preot Achidim Ugeriu care a avut exilului al 6-lea calendaristic sale argentinienne. Pe Marta Românioli Mari vedem la locurile de muncă, figurile lui Mircea Brancoveanu, Tudor, Mihai Voda, Iancu și Ștefan. Pe pagină, și pe carton, cheamă de artă românească: Din ornamentația bisericii Cozia, a strănei episcopale delc bisericii Văcărești, Model de arper, de pe o iie din Bucovina de pe ouă de Paști, de pe un tablou de pe o scenă din biserica Chilia Veche, de pe o strachină de pe o cor corbanășean, de pe o iie din Vințoa - toate cu prieteni de bunăl gust al d-nel Eugeniu. Înăuntrul, reflexii din lucrări C.Amar, Postecul, Gustal din Lăzari, etc. Soria părintele "Ermil" din țară se găsește pe la nimeni. În decembrie din vecherile de săptămână, uniți în jurul Bisericii, rușii din România sovietică dintre ei au nimiceire opunând din afară. Și totuși vom învăța și din această mare tragedie a lor". Să dan Dumnezeu!

În cadrul verbiilor organizate la Roma de "Armonia", Dumitrică 4 Februarie Menchinelli a vorbit, frumoș, despre Arzon Cotrup.-

gionar" din 1940. Almanahul, care, când nu vrea, e și humoristic, își consolidează cititorile cu afirmația că "aptesprezece milioane de americani se culcă în fiecare seară flămânzi, cincisprezece milioane de familii locuiesc în case neorcorespunzătoare, șapte milioane de familii luptă pentru existență, având un venit mai mic de două mii de dolari pe an". Parcă dela București, dacă nu ne înșelăm, a ajuns în lumea liberă anecdota cu bietul pensionar român, care, interlop de un oaspe occidental, se plângea că ar muri de foame cu pensia reperistă de mizerie, și cu prea puținul pe care i-l puteau da cei trei copii din pară - un medic, un inginer, un muncitor specializat - dacă un al patrulea fiu, șomer în Statele Unite, nu i-ar trimite lunar o sumă frumuseală să-și petreacă bătrânețele ca lumea...

- Tot răsfoind, după obicei, prin reviste străine, am dat în ultimul timp: în "La Fiera Letteraria" din Roma, peste un studiu al prof. Uscătescu despre noul teatru, dela Beckett la Ionescu, și peste articolele lui Mircea Popescu despre "Sadoveanu și Cotruș" și despre "Tristan Tzara"; în "Giornale d'Italia", tot dela Roma, peste o binevenită prezentare a lui Constantin Noica de către George Uscătescu; în "Psicologia industrial" din Argentina, peste o serie de studii ale lui Stan M. Popescu, care e și director al publicației; în "Il Giornale dei Poeti", din Roma (VIII, 7-8), peste câteva traduceri, cu scurte note de prezentare, a "rîmătorilor" reperști Maria Banuș, Mihai Beniuc, Marcel Bresslau, Nina Cassian, Dan Deșliu, Eugen Jebeleanu și Veronica Porumbacu; în "A Gazeta" din S. Paulo (11 Febr. 1961), peste o călduroasă recenzie a romanului lui Vintilă Horia "Dumnezeu s'a născut în exil", datorită, bănuim, lui Al. Silistoreanu, și peste o alta, semnată de Edeas Passaes, în "Tribuna da Imprensa" din Rio de Janeiro (25 Ian. 1961); în "Convivium" dela Torino (III, 1960), peste o notă despre "Italia și România în cadrul politicii latine din secolul trecut" a prof. Francesco Anelli, care și în "Corriere della Nazione" din Roma găsește ocazia potrivită să amintească de calitățile poporului român și de tragica-i soartă de astăzi; în "Viajes" din Mexic, pe directorul și pe primul redactor al publicației, respectiv Nicolae Petra și Horia Tănăsescu, acesta din urmă profesor la Academia mexicană de Belle-Arte.

La capitolul expozițiilor, semnalăm, în fugă, pe a maestrului Eugen Drăgulescu, la Helsinki, și pe a lui Nicolae Petra, în capitala Mexicului. Primul a luat și premiul întâi la un concurs al Comitetului pentru unitatea și universalitatea culturii, din Roma, - la care o medalie de bronz i s'a cuvenit deasemenea unui talentat copil de 5 ani: Tudor Drăgulescu, dovadă vie, cu obraji roșcovani și ochi jucăuși, că aschia nu sare departe de trunchi. E cel mai tânăr dintre priboii români iluștri. Anunț pentru Enciclopedia românească, sub tipar în Mexic.-

Adrian Popa

§§ "Tribuna latina", São Paulo, 25 Iulie 1961, conține o bogată participare românească. Găsim, astfel, publicată cuvântarea dlui Nicu Iancu Păltinișanu, în numele tuturor refugiaților, la 14 Iunie, aniversarea Rebirării țărilor baltice - trimisă gazetei cu o frumoasă scrisoare, publicată și ea, a dlui I.G. Dimitriu; mai departe, reproducerea, din "Tribuna da Imprensa", a unui articol al dlui Stefan Baciu, care arată că comerțul cu țările robite profită numai comunismului, care, în schimb, materialului strategic, exportă... propagandă. Foarte activ îl găsim pe dl Al. Silistoreanu, care publică apolul către lumea liberă al comunității române din Madrid (când cu conferința din Geneva), trimite cartea lui St. Baciu "Cortina de ferro sobre Cuba", prefată de Madariaga, președintelui Quadro (și acesta-i mulțumeste) și vizitează redacția "Tribunei latine" pentru a preda revista "Cetatea luminii" (scoasă de Dumitru Paulescu) și a arăta pericolul comerțului cu țările robite și inoportunitatea intrării în Brazilia a "Glasului" minciunilor din Pankov.-

§§ Tribunalul din Offenburg (Germania) a condamnat pe prof. Ludwig Zind la un an închisoare, pentru vina de a fi exaltat politica antisemită a lui Hitler și profanat, deci, memoria evreilor defuncți. Dacă, în schimb, profană memoria compatrioților căzuți în cruciada anticomunistă, n'ar fi pățit nimic(ba, poate mai primea și o decorație).

Oricum, pentru executarea pedepsei era indispensabilă prezența corporeală a condamnatului. Care, din păcate, se găsea în Italia. Ministrul justiției nemțești, neputând concepe ca atrocitatea vină a lui Zind să rămână nesancționată, i-a cerut extrădarea. Atât Curtea de Apel din Napoli cât și Casația din Roma au stabilit, însă, că "vina" e politică, așa că extrădarea nu s'a putut face. Subliniind curajul justiției italiene - căci de adevărat curaj e vorba, dacă avem în vedere cazul specific - ne place să ne amintim că, de fapt, Roma a dăruit tuturor neamurilor baza dreptului.-